

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1010/2015
02.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.М., због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. у вези са чланом 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.М. – адвоката Д.Ш., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу Кв бр.1467/14 од 26.01.2015. године и Вишег суда у Пожаревцу ЗКж бр.225/15 (2011) од 07.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 02. децембра 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.М. – адвоката Д.Ш., поднет против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу Кв бр.1467/14 од 26.01.2015. године и Вишег суда у Пожаревцу ЗКж бр.225/15 (2011) од 07.08.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожаревцу Кв бр.1467/14 од 26.01.2015. године, одређено је да се окривљеном Н.М. новчана казна у износу од 120.000,00 динара, која му је изречена правноснажном и извршном пресудом Основног суда у Пожаревцу К 847/11 од 29.05.2012. године, замењује казном затвора у трајању од 120 дана, те да ће се окривљени на издржавање казне упутити по правноснажности решења. Истим решењем одређено је да уколико окривљени по пријему решења изврши уплату новчане казне, доказ о извршеној уплати достави суду, како би се извршење казне затвора обуставило.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу ЗКж бр.225/15 (2011) од 07.08.2015. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног Н.М., изјављена против решења Основног суда у Пожаревцу Кв бр.1467/14 од 26.01.2015. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Н.М. – адвокат Д.Ш., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези са чланом 105. став 1. тачка 7. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења, те да

"Републички јавни тужилац Врховном касационом суду поднесе захтев за одлагање од извршења решење које је предмет захтева за заштиту законитости".

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Н.М. – адвокат Д.Ш., као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, при чему само формално означава ову повреду, због које је подношење захтева дозвољено, међутим не конкретизује у чему се ова повреда састоји, док у образложењу захтева указује на повреду члана 105. тачка 7. Кривичног законика, истицањем да је у конкретном случају наступила застарелост извршења изречене казне, која повреда сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП није предвиђена као дозвољени законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца, а због повреде закона.

Како је, према томе, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, а суштински се указује на недозвољне разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Н.М. одбацио као недозвољен, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.